

Ramblejant

Aquella gran simpatia teva, unida als setze anys i a la infinitat de condicions morals que atresores, ens fan dir de tu—Maria dels Àngels, princeseta rossa com un fil d'or—que tens quelcom d'aquella princesa de cabells daurats que, segons diu el conte, era la dissort dels que gosaven a travessar el llach, a fons del qual hi tenia el seu palau, i que en intentar contemplar-la quedaven encantats al conjur dels seus ulls d'estel.

Un consell d'amic per a Angeleta, la simpàtica rossa que viu davant l'estació de M. Z. A. i per a la seva amiga Lolita, d'una botiga del carrer Nou:

Qui sap si anéssiu una mica més serioses per la Rambla i no us burléssiu tant de l'exàmen de xicotots que us vénen al darrera, sense pensar—pobrets—que us inspiren més que un tip de riure que us feu a les seves costelles;

Ja sou massa grans, noies!!

Ens diuen que aviat, aviat, Quimeta i Agustí s'ajuntaran per sempre.

Així mateix Pilar de la farmàcia i el seu Ciset, allà per l'octubre si no hi ha res de nou...

El 27 d'aquest mes, Joan Turon i Matilde Playa, si no hi ha cap entrebanc...

També ens acaben d'informar que el nostre amic A. Jesús Garcia i Concepció, quan aquest número de LA RAMBLA veurà la llum de Girona,

ells dos hauran ja vist la llum d'altres cels, a molts quilòmetres d'ací...

Igualment sabem... però, si ho diguéssim tot, què diríem en el número pròxim???

La nostra enhorabona, doncs, a aquestes parelles.

(I després diran que no teníem raó en parlar de l'epidèmia de casoris per què travessem a Girona...)

SUBSCRIPCIONS a periòdics llibres i revistes

Marques de goma :: Plaques esmaltades :: Rètols de tota mena

MODEST PALAHÍ
CARMÉ, 24 Girona

Gairebé et considerem forastera, Consol Forts, de tan poc com et veiem per Girona. Segurament deurà ésser que tindràs promès per Lloret; si nó ens vindries a veure més sovint.

Tremenda vídua, que la vostra cara té una certa semblança amb un conegut farinaire de la nostra ciutat; vàrem prometre dies pasats, que així que tinguéssim ocasió, us tirariem una floreta i aci la teniu:

Salut, democràcia i revolució social, Matrona!! LA RAMBLA de Girona té aquest mots afectuosos per a vós, mots que si no semblen floretes, tenen en canvi, tot l'encís dels temps presents de progrés i de vanguardisme.

En contemplar llargament la vostra efígie vasta, pastada

a ben segur a cops de puny, fa l'efecte que hom s'endinsa més encara dintre uns altres ulls, vida i encant de la nostra ànima.

(Heu's aci, Missenyora, un refinament que solsament un esperit selecte pot copsar, amb tota la seva intensitat.)

Visqueu, doncs, molts anys, Honorable Matrona, per bé de la República, i nosaltres que ho poguem veure.

Hem rebut un vers (?) dedicat a l'Antonieta Rigau, que comença així:

N'ets tu gentil Antonieta de lo més fuet que hi ha, quan fas la mitja rialleta, quan cantes amb ta boqueta...

Ja ho veuen; «quan cantes amb ta boqueta»... És que potser sap cantar amb alguna altra cosa que no sigui «ta boqueta»?

Agraïrem ens ho aclariu això, senyor Cavaller de la Trista Figura.

En «Manolo» aquell xicot que amb el traço sempre gris es passeja tant com pot, sent de la «Paquita» encís pel seu caminar rumbós, S'oblidà d'aquella nena petitona i aixerida.

No veus que li causes pena, que l'amor la té entristida?

Manolo, Ben a mí, ingrát, li demana cada dia el seu cor enamorat ple encara de gelosia.

No siguis castigador d'una nena que t'estima i pensa que és de debò que per tu molt més s'aprima,

EL MISSATGER DE L'AMOR

Pepeta, gentil Pepeta, que sota el nom de «Pepus» deixes transparentar les belleses que nien al teu cor, deixa un moment la llum elèctrica, que perjudica, i calma, amb la meravella de la teva silueta retallada al balcó, el neguit del que espera sempre la mercè d'una mirada.

La Pepa i en Quimet, si Déu vol, un any d'aquests començaran a festejar.

Heus-ací una altra parella que també podriem contar-los-hi aquella anèdoia del Casino, que publiquem en aquesta mateixa secció, i que succeí el dia tants de tants de l'any mil nou-cents-tants...

Més estralls de l'epidèmia d'enamoraments Anita Carbó i Joan Sunyer, la darrera pare-

LA CREU ROJA Farmàcia Doctor Roca

Gran existència en tota mena de ESPECÍFICS

Plaça de l'Oli GIRONA Telèfon 135

lla que (no s'esverin encara) han començat a passejar Rambla amunt i Rambla avall, fa pocs dies.

Cal prendre's ja seriosament la cosa?; de moment només podem dir-los:

Misterio! (lo verem en el pròxim episodi).

Se'ns prega la inserció:

En Joan M. demana a la gentil Riteta P. no manqui ni una sola festa a l'Ateneo S. puix un atac de nervis sempre hi seria.

Complirà, nena bufoneta?

SI VOLEU VESTIR BÉ
VISITEU LA
SASTRERIA
FERNANDEZ

CARRER DELS CIUTADANS—GIRONA

A la parada dels Autos de Cassà, hi ha una minyoneta que porta atabalats tots els joves de Cassà.

Ara porta una parella de nòts penjats sobre el pit.

Què vol dir aquesta parellota? N'hi ha que han entes que busca parella. Si és així i arriba a trobar-la, esteu segurs que més d'un jove cassanenc sentirà un xic de gelosia.

Fa un parell de mesos, que pel carrer de la Força hi feia molt «Ben» ha parat de bufar.

Celebrarem que a la tardor, el «Ben» torni a deixar-se veure per aquell carrer arrencant i llençant ben lluny les fulles seques de l'avorriment.

Apa Manolo i procura que no torni venir cap més judici al Palácio de Justicia.

Gentil Maria del carrer del Nord, no volem parlar ara dels teus quadres a l'oli; ho farem un altre dia més reposadament.

Avui anem a referirnos a una cosa banal, això sí, però que no deixa de tenir el seu suc per un esperit perspicax. Ens referim a quelcom que ens adonarem la setmana passada, en passejar-te amb les teves amigues per la nostra Rambla i recollires de terra un prospecte que plegares amb molta cura fent-lo desaparèixer per una butxaqueta del teu vestit, tot dien:

—El guardaré per Maria Dolors, avui que no ha tingut carta.

Nosaltres hem fet les degu-

des recerques, i ens hem assabentat el que deia el paperet de referència.

El que no comprenem com la teva germana, sense estar refredada, podia rebre amb aquella alegria un prospecte que no deia més que:

PASTILLAS JUANOLA
ACLARAN LA VOZ.

La Maria Cruz, se'ns ha tornat aficionada a la música antiga, doncs allà, en aquella saleta del corte, mentre fa corre l'agulla confeccionant els seus elegants vestits, canta... canta...

Es muy guapo y muy galán el capitán, el capitán...

Joana: En Pepe Luis està per tu. Tu també estàs un xic per ell.

I aquell de Salt, què?

Se'ns han enfadat... i pleguem...per ara, una «campanya» (inter nos), que era el regocijo d'uns quants palamosins que deambulen pacíficament per la nostra Rambla.

Les nostres paraules, sense malícia, han fet regirar neguitosament dintre la impecabilitat d'un traço cendrós, un impressor bien, propietari d'unes patilles muy (també en semos de discrets, quan volem), concurrent assidu i portantveu d'una Alianza, vulgus U. P.

Per això, perquè les pedretes no es converteixin en cops de roc, fem punt i a part, i tot esperant una nova «relliscada» del pollo, us diem com en les comèdies dolentes:

Aquí da fin un sainete, perdonad sus muchas faltas.

Llegiu cada quinze dies
La Rambla de Girona

Primer els vàrem veure festejar a la porta d'una escaleta, al costat de la «Creu Roja»; després els trobàrem enraonant davant can Monasterio.

Carmeta, això no està bé...

Aconsellem a aquell jove tintorer de Los Mil Colores que no s'encaparrí tant per saber qui dels seus amics el féu sortir en aquesta secció, del número passat.

Has de saber, Jordà, que no fou cap amic, sinó una amiga, la qual, sabent que estàs boig per aquella espartenyera tan bufona i no goses declarar-t'hi, t'aconsella tiris endavant, puix ja comencen a sortir les carabasses.

Garatge VILA

DE J. VILA

Servei d'Autòmibus per a fires i mercats • Camions de transports • Cotxes propis per a orquestres i casaments

SERVEI DE TAXIS AMB COTXES DE SET PLACES

Martí Plana

Devesa, 6 Telèfon 388

GIRONA

